

فهیله‌سُوف و پنیدوز

جاره‌مکن همیله‌سوههک ب پیلاقا خو یا دریای قه هاته دستانا
پنیدوزه‌مکن و گوتون، تکایه بیلاقا مرؤفه‌مکن دی چن دستم و
هندمک بیلاقین دی زی ل دهه من همهه دفیا پنی بکم بهری گکرا بیلاقا
ته بهبیت. لئن تو دشیب بیلاقا خو ل فیری بهیلی و فن بیلاقین بکدیه بین
خو و سبه دهها تو دهیبی من بیلاقا ته یا چن گکری.
فهیله‌سُوف تورده بوب و گوت، آن‌ز بیلاقا کن ناکه‌مه پن خو ده
یا من بیت.

پنیدوزی گوت، باشه! نهربی ب راستی تو فهیله‌سُوفی و نهشیب
پن خو بکدیه د بیلاقا مرؤفه‌کن دی دا! ل ویرا هه، ل سامری جادی
پنیدوزه‌مکن دی ههیه، نهواز من پتر د ههیله‌سوهان دمکه‌هیبت. ههاره دهه
وی شهودی بوقه چن کههت.

گیای، روزه‌کنی ڏ روزین خزیرانی ڪوئنه
سیبمرا داره‌کا مهزن، «لهقه ته خیره تو خو
ب فی لایی و لایی هه دا دھه‌زینی و نازامی و
هیمنیا من تیک ددهه‌ی ۹۹.

سیبمری بهرستا وی دا ڪوئن: «ته نزم خو
دھه‌زینم! کا ڙیههال بهری خو بده نه سماںی
و بلنداهین. وا هه داره‌که دکھل بای چه پ و
راست د ناقه‌را روزی و فردی دا دھه‌زیت».

گیای سهرهه شرارز بهری خو دا بلنداهین و
بؤ جارا نیکنی دارا مهزن دیت، نینا د دلی خو دا
ڪوئن: «ل وپرا هه گیایه‌کن ههی گهلهک ڙ
من مهزنتره!»

پاشن بیده‌نگین ب سهرا دا ڪرت...

Najmaddin Birri